

det op i den Lov, vi fik under 30te Marts i Mar om Eksamen for Maskinister; thi der satte vi en § 4 ind om en Maskinpasserprøve for Dampskibes Bedkommende, som gik ud paa, at de med en sliq Eksamen kunde blive Assistenten i større Dampfartøjer, Mestres i mindre Dampskibe, Skibe med ringere Hestekraft, Uddybningsmaskiner og Dampkraner. Men der kom — saa vidt jeg ved — ingen Udtalelser frem hverken i det andet Ting eller her, angaaende en saadan Prøve. Det ærede Medlem fra Christianshavn var for øvrigt ogsaa Medlem af det Udvalg, som indstillede Lovforslaget i Kjøb, uden at der mig bekendt er fremkommet Udtalelser om at have en saadan Prøve; men jeg kan ikke nægte, at der bliver nogen Forskel ved de Udtalelser, som faldt fra ham, at det egentlig ikke var en teoretisk, kun en praktisk Prøve, og for saa vidt man kunde naa til en saadan Prøve, at man saa derfra undtog Landbruget. Naarlig tror jeg, at det vilde blive højt generende for Dampværksteder, af hvilke der paa Bornholm er 2—3—4 i hvert Sogn; men de benyttes kun 2—3 Maanedere aarlig. Det er ikke saaledes med Maskiner, der benyttes hele Aaret rundt, der vil det ikke genere saa meget, selv om man skulde have en Kedelpasser, som havde aflagt Prøve; for Mejeriernes Bedkommende vilde det næppe genere saa meget som for Dampværkstederne, idet disse Mejerikedler jo bruges hver Dag, om end kun nogle Timer daglig. Jeg tror alligevel, det var heldigt, om man blev fri; thi den ærede Minister har vist Ret i, at det ikke saa meget er Mangel paa Kundskab til at passe Maskiner, der afstedkommer Ulykker, som Stødesløshed. De have hver Dag den Opgave at se til disse Maskiner og passe paa, at al Ting gaar sin regelmæssige Gang; men til sidst kunne de blive sløve, saa at de ikke passe nøje paa. Det er egentlig deri, at Manglen stikker; men som sagt, at det blev nærmere overvejet i et Udvalg, for saa vidt det er muligt ved dette Lovforslag at saa fastsat en saadan Bestemmelse, skal jeg for mit Bedkommende ikke have noget imod at være med til.

Svrdum: Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede Medlem fra Alborg (Bramsen) rigtig, jeg synes, han gik ud fra den Forudsetning, at jeg havde udtalt mig skarpt mod den ærede Minister, fordi han ikke havde fremsat et Lovforslag i den Retning og med den Tanke for Nie, som jeg omtalte. Det maa være en Misforstaaelse i saa Fald. Jeg har ikke villet udtale mig skarpt mod den ærede Minister i den Retning, men jeg har

sin udtalt, at jeg havde ønsket, at den ærede Minister samtidig var fremkommen med denne Tanke, og jeg har sagt, at jeg er overbevist om, at mange foruden mig vilde have været den ærede Minister taknemmelige, hvis han havde optaget dette Spørgsmaal samtidig; men det har ikke været min Mening at fremkomme med nogen Behrejdelse i den Retning. For øvrigt glædede det mig meget, at det ærede Medlem fra Alborg var enig med mig i min Betragtning om, at der burde gøres noget og det saa hurtig som muligt. Det er jo gaet her ved denne lille korte Behandling, som det gik i Landstinget; alle ere enige om, at der maa gøres noget, men de fleste her ere ligesom deroppe tilbøjelige til at ville skyde Sagen ud. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til det. Naar den ærede Minister sagde, at han ikke havde været tilbøjelig til at gaa ind paa dette Spørgsmaal under denne lille Lovs Behandling, idet han var hange for, at det vilde forvolde Uansælsigheder for Lovens videre Gang og Gennemførelse, saa tror jeg dog ikke, at den ærede Minister har Ret dertil. For saa vidt som begge Ting ere enige p, at det er et Felt, der maa arbejdes paa, og som der bør gøres noget for, saa finde de ogsaa nok ud af det, saaledes at det kan blive til Lov i denne Samling. Jeg tror ikke, der vil stille sig saa mange Uansælsigheder i Vejen, som man er tilbøjelig til at opstille, og selv om man kun fik gjort en Begyndelse, havde det noget at betyde, saa viste det, at Viljen var der til og Tanken var oppe for at gøre noget. Naar den ærede Minister bemærkede, at han ikke troede, at Ulykkerne saa meget hidrørte fra Mangel paa Kundskab til Basningen som fra, at Folk bleve sløve og ligegyldige, saa skal jeg ikke tillade mig at have nogen bestemt Mening derom, men kun sige, at i saa Fald, hvis den ærede Ministers Betragtning der er rigtig, saa kunde det vistnok ogsaa være paa sin Plads at undersøge, hvad der muligvis kunde tilvejebringe denne Sløvhed og Ligegyldighed hos dem, der skulle passe Kedlerne. Der kan jo tænkes mange Grunde dertil. Ligegyldigheden kan tænkes at fremkomme, fordi de blive daarlig betalte, Sløvheden, fordi de arbejde for længe, og det kunde dog være rigtigt, naar man skulde tage Sagen under fornyet Overvejelse, saa at undersøge det Spørgsmaal og se, om man kunde komme paa det Reene med, hvad der medførte denne Ligegyldighed og Sløvhed. Men jeg tror, at de ere noget for ligefremme, de gode Kedelejere i deres Valg af Folk til at passe Kedler, for det er jo dog ikke alene nødvendigt, at Manden